

KİVİ Hastalık ve Zararlıları

KİVİ

Kivi bitkisinde bir çok hastalık etmeni vardır. Bunların bir kısmı kök boğazı ve toprak altı organlarında zarar verirken bir kısmı da çiçek, yaprak ve meyvelerde zarar oluşturur .

YAPRAKLARDAKİ ARAZLAR LEKELER

Kivi bitkisi, vejetatif gelişmesi güçlü olan ve iyi ürün taşıyan çok hassas bir sistem içerir, eğer herhangi bir sebeple bitki fizyolojinde bir dengesizlik veya oransızlık olursa, sistemde ters tepki, reaksiyon oluşur ve bu oluşum sonunda yaprak bozulmalarına ve yaprak arazlarının ortaya çıkmasına neden olur.

Yaprak arazlarının ortaya çıkmasındaki etkenlerin başında besinsel ve çevresel faktörlere bağlı olarak bitkinin strese girmesidir. Genel bir kaide olarak kivi bitkisinde amaç kökler yapraklar ve meyve arasında fizyolojik dengeyi oluşturmaktır. Sistemde kökler en önemli unsur olup hayati önem taşımaktadır. Çünkü kök sistemi sistemde en çok hasar görmeye müsait kısımdır. Kısaca iyi bir sonuç almak için sağlıklı bir kök sisteminin gelişebileceği ortamı hazırlanmaktadır. Zayıflatılmış,bozulmuş bir kök sisteminde yaprak arazları oluşur. Bu arazların oluşumunda aşağıdaki faktörler etkilidir.

- 1-Taban su seviyesinin yüksek olması
- 2- Fizyolojik dengenin bozulması (aşırı ürün yüklemesi ,ağır yaz budaması)
- 3- Rüzgar,iklimsel hasar,besin elementi noksanlığı

KÖKLERDE OLUŞAN HASTALIKLAR

KÖK ÇÜRÜMESİ

Hastalık oluşturan etmelerin en önemlileri Armilariamelea, Phytophthora, Roselina, Rhizoctonia, Fusarium gibi mantarı hastalıklardır. Genel olarak hastalık belirtileri Yaprakların solması, Yaprak boyutlarının küçülmesi, kuvvette(gelişmede) azalma, sürgünlerin zayıf gelişmesi, olumsuz şartlara kuraklığa ve dona karşı daha az mukavemet gösterme ve Sonuçta, sürgün ve dalların tepeden köke doğru kuruması ile ölüm gerçekleşmektedir. Enfeksiyon derecesine (şiddetine) bağlı olarak bu belirtiler 4 yılda gerçekleşir, eğer enfeksiyon şiddetli ise 2 yılda bu belirtiler ortaya çıkar.

MÜCADELESİ

Kültürel Tedbirler

- Kuruyan ağaçlar bahçeden sökülerek imha edilmeli ve yerlerinde kireç söndürülmelidir.
- Tekniğine uygun dikim ve bakım yapılmalıdır.
- Hastalığın yayılmasında etkili olan konukçu bitkilere dikkat edilmeli Sonbaharın ilk yağmurları ile oluşan funguslar imha edilmelidir.
- Derin dikilmemeli Aşırı sulanmamalı köklerin yaralanmamasına dikkat edilmemelidir.
- Drenaj kanallarının yapılması ve taban suyu seviyesinin yüksek olmaması gereklidir

ÇİÇEK HASTALIKLARI

Pseudomonas viridiflava

Çiçek küfü veya tomurcuk çürümesi olarak adlandırılır, erken belirtileri, açılmamış çiçek tomurcuklarının çanak yaprakları üstündeki çökmüş bölgelerdir. Tomurcuk içinde enfeksiyon olduğu zaman çiçek yaprakları sarı ve portakal rengindedir. Çiçek açıldığı zaman dokuların içi koyu kahverengi ve çürümüş olduğu görünür. Bu şartlarda çiçek hemen dökülür. Şiddetli enfeksiyon durumlarında bütün dişicik başları ve ercik sapı çürümüştür. Dişicik borusunun sapı bodur kalmıştır.

Sclerotnia Sclerotium (Beyaz çürüklük)

Hastalık genel olarak kök ve kök boğazında ıslak çürümeler, yaprak ve sürgünlerde solgunluk şeklinde kendini gösterir. Özellikle nemli havalarda meyveler, hastalanmış yapraklar üstünde ve hastalıklı çiçekler üstünde beyaz misellerin çokluğu ile dikkati çeker.

Mantarlar bitki altındaki yabancı otlar ve otların süprüntüleri üstündeki emeçler ile biçimlenir ve büyürler. Bu durum meyve bahçesindeki hastalığı yükseltir. Miseller yumak şeklini de, kirli beyaz renkte ve yapışkandır, daha sonra koyu kahverenginden siyaha kadar değişen renkler alarak sert bir tohum şekline dönüşür. Bu misellerden döllenmiş tohumlar boşalır ve çiçeklerin üstüne uygun havalarda yukarı doğru tırmanır, çiçekler birkaç saat nemli kalırsa enfeksiyon meydana gelir.

DEPOLAMA ÇÜRÜMESİ

Botrytis cinerea (Kuşuni küf)

Genelde havaların yetersiz olduğu durumlarda etkili bir şekilde ortaya çıkar. Doğada ve çoğu zaman depolarda bulunur. Sporları renksizdir Fungus kış mevsimini Sklerot(yumak) halde geçirir, ilkbahar gelince Sklerotlar çimlenerek miselyumlar

oluşturur. Çok geniş bir konukçu dizinine sahiptir. Borytis cinerea gri küf mantarı yaşlanmış ve yaralanmış bitki dokularında Saprofit (çürümüş organik maddelerle beslenen bitkisel organizma) olarak beslenir.

Bu hastalık, meyve soğuk depolamada iken gelişir. 0-35 C de enfeksiyon yapıp gelişebilmektedir. Çürüme ve zarar görmemiş meyvelerde bile hastalık oluşturabilir.

Hastalıklı, etli kısım, ıslak ve cam gibidir, dıştan etkilenmiş bölge meyvenin sağlıklı kısmından daha koyudur. Mantarı hastalıkların kontrolünde havalanma çok etkilidir. Bu da yaz budamaların da kivi bitkisinin iç kısımları açılarak yeterli havalanma sağlanmalıdır. Böcek ilaçları ile mücadele çiçek parçaları üstünde hastalık yapan bakteri veya virüslerin oluşmasına engel olmak için, çiçeklenmenin sonuna doğru uygulanır ve hasattan 20 gün önce enfeksiyon oluşumu kontrolde tutmak için tekrar edilir. Ayrıca meyveyi depoda enfeksiyon yuvalanmasından korumak için ilaçlama yapılmalıdır. Hasattan sonra hem yaralı olanların ayıklanması, hem de mümkün olan daldırma tedavisi ile depolama çürüğü azaltılacaktır.

ZARARLILAR

Meloidogyne ssp. (kök ur nematodu)

Toprak altında zarar teşkil edenlerin en önemlisi kök ur nematodudur. Mikroskopik canlı olan kök ur nematodları köklerde oluşturdukları toplu iğne başı büyüklüğünde veya daha büyük urlarla anlaşılır. Uurların Büyüklüğü enfeksiyonla orantılı olarak artmaktadır.

Bitkideki zararı kök sistemini zayıflatmakta ve buna bağlı olarak bazı saçak kökler ölmektedir. Bu nedenle bitkinin su dengesi ve besin alımı sekteye uğradığı için toprak üstü organlarda, büyüme yavaşlamakta verim düşüşüne neden olmaktadır.

Tetranychus urticae (kırmızı örümcek)

Özellikle mart ayında faaliyete geçen dişiler konukçu bitkilerin yapraklarının alt yüzeyinde ağ örür ve beslenirler daha sonra bu ağlar içerisine yumurtalarını koyarlar. Bitkideki zararı beslenmek için devamlı genç yaprakları tercih ederler damarlardaki bitki öz suyunu emerek beslenirler bu gibi yapraklar geriye doğru kıvrılır, sertleşir ve büzüşürler

Mücadele olarak yazlık ve kışlık yağlar, akarisitler zararlının populasyon yoğunluğuna göre özellikle mart sonu nisan başı ve çiçeklenmeden önceki dönemlerde ve çiçek dökümünden sonra özellikle yaprakların alt yüzeyine vurulmalıdır